

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Küchlerovou,
Ph.D. ve věci

žalobce: **H. M.**
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

za účasti: **1. D. M.**
2. R. M.
3. G. M.
všichni zastoupeni advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 12. 2023, č. j. MV-166241-4/SO-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 8. 1. 2024 domáhal přezkumu a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 5. 12. 2023, č. j. MV-166241-4/SO-2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná rozhodla tak, že podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 7. 2023, č. j. OAM-3818-30/TP-2022 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“).
2. Prvoinstančním rozhodnutím byla podle § 75 odst. 1 písm. h) ve spojení s § 67 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky, a to pro nesplnění podmínek uvedených v ustanovení § 67 zákona o pobytu cizinců.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě a ve vyjádření žalované

3. Žalobce v žalobě zprvu nastínil skutkové okolnosti, tedy že v České republice žije již více než 6 let, a to se svým bratrem a svými rodiči. Důvodem odchodu ze země původu – Arménie – bylo politické pronásledování rodiny z důvodu novinářské činnosti matky žalobce. Matka žalobce byla novinářkou v novinách Arménská republika, byla členkou Arménské národního hnutí a v rámci pracovního úkolu zpracovávala kompromitující materiál o vysoce postavených osobách a jejich nekalých činnostech. V roce 2015 byla provedena domovní prohlídka u žalobce a jeho rodiny, přičemž otec žalobce byl zbit a špatně bylo zacházeno s žalobcem i jeho bratrem. V důsledku uvedeného incidentu opustila rodina zemi původu.
4. Žalobce v žalobě uvedl, že v řízení před správními orgány došlo k nesprávnému výkladu a aplikaci § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, a to konkrétně z důvodu chybného výkladu pojmu „jiné důvody hodné zvláštního zřetele“, v souvislosti s čímž nedošlo k podřazení skutečností týkajících se žalobce pod tento pojem a tím nedošlo k naplnění podmínky pro udělení povolení k trvalému pobytu. Žalobce správnímu orgánu I. stupně i žalované doložil důkazy prokazující rozhodné skutečnosti a existenci „jiných důvodů zvláštního zřetele“. Žalobce s rodinou žije v České republice již 6 let, vystudoval zde základní i střední školu a je plně integrován do zdejší společnosti. Za další významné skutečnosti považuje žalobce invaliditu otce a závažné onemocnění matky, tedy že žalobce musí o své rodiče pečovat. Žalobce dále nevykonával povinnou vojenskou službu v zemi původu a s ohledem na ozbrojený konflikt probíhající v jeho zemi původu je zde nebezpečí újmy na zdraví a na životě. Z důvodu nesprávného výkladu pojmu „jiné důvody hodné zvláštního zřetele“ považuje žalobce rozhodnutí za nezákonné ve smyslu § 2 odst. 1 správního řádu.
5. Jako další žalobní bod žalobce označil to, že žalovaná nedostatečně zhodnotila dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného života účastníka řízení a jeho rodinných příslušníků dle § 174a zákona o pobytu cizinců a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Vzhledem k absenci alternativního řešení pobytové situace žalobce na území České republiky, délce pobytu na území České republiky, rodinným vazbám a zdravotnímu stavu rodičů a vzhledem k situaci v zemi původu, má neudělení

předmětného pobytového oprávnění obdobné důsledky jako odebrání pobytového oprávnění.

6. Žalobce konečně shrnul, že výše zmíněné vady činí rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
7. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že trvá na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí a odmítá námitky uvedené v žalobě jako nedůvodné. V podrobnostech odkázala na obsah napadeného rozhodnutí a na spisový materiál. Žalovaná je toho názoru, že rozhodnutí splňuje všechny požadavky, které správní řád v § 68 odst. 3 stanoví pro odůvodnění rozhodnutí. Dále je přesvědčena, že přezkoumatelným způsobem zdůvodnila, jak se vypořádala s námitkami žalobce a z jakých důvodů je považovala za mylné či nerozhodné a jakými úvahami se řídila při hodnocení důkazů a výkladu právních předpisů. Žalovaná je přesvědčená, že věc byla posouzena správně a v souladu se zákonem.

III. Jednání před krajským soudem

8. Dne 19. 4. 2024 se před krajským soudem konalo jednání ve věci, ke kterému se dostavili žalobce i jeho zástupce a dále všechny osoby zúčastněné na řízení. Žalovaná se předem z jednání omluvila a uvedla, že souhlasí s projednáním věci ve své nepřítomnosti.
9. Zástupce žalobce je zároveň zástupcem osob zúčastněných na řízení. Přednesl žalobu s tím, že osoby zúčastněné na řízení se k této připojují.
10. Zástupce žalobce a osob zúčastněných na řízení dále učinil důkazní návrhy, těmto krajský soud vyhověl a k důkazům provedl listiny, které se týkaly zdravotního stavu matky žalobce, tedy osoby zúčastněné na řízení č. 2. Z těchto listin vyplynulo, že 3 pojišťovny oslovené bratrem žalobce (osobou zúčastněnou na řízení č. 1 odmítají matku žalobce v zemi původu životně pojistit, neboť u ní již byla diagnostikována rakovina prsu. Poslední z listin obsahuje odpověď Ministerstva zdravotnictví Arménie a z této plyne, že matka žalobce by při návratu do země původu - a při své diagnóze - dostávala bezplatně některý ze tří léků, kterými by byl kompenzován její aktuální zdravotní stav (ukončena chemoterapie a započata biologická léčba).
11. Další důkazní návrhy učiněny nebyly, zástupce žalobce a osob zúčastněných na řízení přednesl závěrečnou řeč, která korespondovala s obsahem žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. Krajský soud přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
13. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) v zákonné lhůtě (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců).
14. Žaloba byla shledána nedůvodnou.

Skutkový stav věci

15. Dne 28. 2. 2022 podal žalobce žádost o povolení k trvalému pobytu na území podle § 67 zákona o pobytu cizinců, kterou správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 4. 5. 2022, č. j. OAM-3818-13/TP-2022, zamítl, proti čemuž se žalobce odvolal. Žalovaná rozhodnutím ze dne 26. 7. 2022, č. j. MV-103292-8/SO-2022, odvolání zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Žalobce podal ve věci žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který rozsudkem ze dne 20. 12. 2022, č. j. 30 A 64/2022-63, rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Žalovaná opětovně rozhodla o podaném odvolání tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušila a věc mu vrátila k novému projednání. Správní orgán I. stupně ve věci rozhodnutím ze dne 27. 7. 2023, č. j. OAM-3818-30/TP-2022, žádost zamítl, proti čemuž se žalobce odvolal. O tomto odvolání rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím.

Právní posouzení

16. Podle § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že: *„povolení k trvalému pobytu se po 4 letech nepřetržitého pobytu na území vydá na žádost cizinci, který na území pobývá v rámci přechodného pobytu po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany za podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o žalobě nebo kasační stížnosti, pokud tato žaloba nebo stížnost byla podána v zákonné lhůtě. Do doby pobytu podle věty první se započítává doba pobytu na území na dlouhodobé vízum, na povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu a doba, po kterou byl cizinec žadatelem o udělení mezinárodní ochrany nebo cizincem, který byl strpěn na území podle zákona o azylu. Nepřetržitost pobytu na území je zachována, pokud cizinec podal žádost o udělení mezinárodní ochrany nejpozději do 7 dnů po skončení přechodného pobytu na dlouhodobé vízum nebo na povolení k dlouhodobému anebo trvalému pobytu; to neplatí, pokud platnost těchto pobytových oprávnění byla zrušena.“*
17. Podle § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců platí, že: *„povolení k trvalému pobytu se při splnění podmínek uvedených v odstavci 1 vydá, je-li žadatelem cizinec, který a) je mladší 18 let, b) se není schopen o sebe sám postarat z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nebo c) je osamělý a starší 65 let.“*
18. Podle § 67 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že: *„Povolení k trvalému pobytu se může při splnění podmínek uvedených v odstavci 1 dále vydat, je-li žadatelem cizinec, a) který je rodičem cizince uvedeného v odstavci 2 písm. a) nebo b), b) kterému byl rozhodnutím příslušného orgánu cizinec uvedený v odstavci 2 písm. a) nebo b) svěřen do péče, nebo c) který je jiným přímým příbuzným ve vzestupné nebo sestupné linii cizince uvedeného v odstavci 2, na jehož osobní péči je cizinec uvedený v odstavci 2 závislý.“*
19. Podle § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců platí, že: *„Žádost je při splnění podmínek v odstavci 1 oprávněn podat i cizinec, který o vydání tohoto povolení žádá z jiných důvodů hodných zvláštního zřetele.“*
20. Žalobce se domáhal vydání povolení k trvalému pobytu na území podle § 67 zákona o pobytu cizinců. V rámci správního řízení bylo zkoumáno, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení výše specifikovaného pobytového oprávnění. Žalobce splnil podmínky stanovené v § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tedy podmínku 4 let nepřetržitého pobytu na území i podmínku, že poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany probíhalo nejméně poslední 2 roky. Žalobce však nenaplnuje předpoklady pro udělení povolení k trvalému pobytu dle § 67 odst. 2 a 3 zákona o pobytu cizinců, a proto mohl

podat žádost toliko z jiných důvodů hodných zvláštního zřetele v souladu s § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Pro posouzení projednávané věci je podle názoru krajského soudu rozhodující, zda správní orgány správně vyložily pojem „důvody zvláštního zřetele hodné“ a v souvislosti s tím posoudily (ne)existenci takových důvodů.

21. Krajský soud předesílá, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47).
22. Rovněž připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. června 2005, 5 č. j. 7 Afs 104/2004-54 nebo např. rozsudek téhož soudu ze dne 18. července 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42 (veškerá judikatura citovaná v tomto rozhodnutí je dostupná na www.nssoud.cz).
23. Žalobce v rámci správního řízení odůvodňoval žádost o udělení povolení k trvalému pobytu hned několika skutečnostmi, které měly naplňovat hledisko „důvodů zvláštního zřetele hodných“. Žalobce předně odkazoval na rodinnou situaci, konkrétně důvody odchodu ze země původu (politické pronásledování rodiny), invaliditu otce a závažné onemocnění matky. Dále žalobce odkazoval na svou integraci v České republice, když zde žije již 6 let, vystudoval zde základní i střední školu. Žalobce dále argumentoval ozbrojeným konfliktem v zemi původu a nevykonáním povinné vojenské služby v zemi původu.
24. Podstatou pojmu „důvody hodné zvláštního zřetele“ je neurčitost, tak aby správní orgán aplikující právo měl možnost uvážení ohledně toho, které situace pod něj podřadí a které nikoli. Bezpochyby musí jít o natolik závažné důvody, že vyžadují udělení povolení k trvalému pobytu cizinci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 9 Azs 249/2017 - 49), přičemž uvedené důvody musí být hodnoceny individuálně - právě ve vztahu k žadateli o trvalý pobyt – v daném případě k žalobci.
25. Žalobce namítal, že žalovaná ve svém rozhodnutí uvedla, že se „*musí jednat o důvody, které odvolateli brání vycestovat z území, úraz, nemoc, kterou nelze léčit v zemi původu nebo na základě které nelze odcestovat z území z důvodu neodkladné léčby, péče o jinou osobu, o kterou se nemůže postarat nikdo jiný atd.*“, přičemž žalobce uvádí, že „*některé z takto uvedených důvodů bezpochyby splňuje*“. K tomu soud uvádí, že žalobce sám blíže neuvedl, konkrétně který z důvodů má být naplněn. Soud zároveň dodává, že splnění jednoho či vícero příkladného důvodu neznamená samo o sobě naplnění pojmu „důvody zvláštního zřetele hodných“, neboť je třeba zohlednit nejen existenci důvodu, ale také konkrétní dopad do sféry žalobce, aby mohl být učiněn závěr o výjimečnosti životní situace žalobce, která musí dosahovat vysoké míry. Právě onen dopad zmíněných důvodů do osobní sféry žalobce je vodítkem pro konkrétní posouzení, zda lze důvody jím uváděné podřadit pod neurčitý právní pojem „důvody hodné zvláštního zřetele“.

26. Soud je toho názoru, že správní orgány obou stupňů se jednotlivými žalobcem namítanými důvody zabývaly dostatečně, když pro stručnost soud plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to konkrétně na část týkající se hodnocení žalobcem uváděných skutečností dle jeho názoru podřaditelných pod pojem „důvody zvláštního zřetele hodné“ (k tomu srov. zejména strany 7 – 10 žalobou napadeného rozhodnutí). Žalovaná zhodnotila uváděné skutečnosti systematicky a zcela dostačujícím způsobem, tak aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s § 3 správního řádu.
27. V této souvislosti žalovaná odkázala i na skutečnost, že součástí správního spisu je i usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2022, č. j. 2 Azs 195/2021 – 61, kterým byla odmítnuta kasační stížnost žalobce ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany pro nepřijatelnost. Z onoho usnesení je zřejmé, že rodina žalobce na území České republiky přicestovala v roce 2016, aloe v roce 2018 se měnila politická situace v zemi původu žalobce a předchozí autoritářský režim byl svržen a jeho dřívější představitelé jsou trestně stíháni. Aktuální politická reprezentace nemá důvod proti žalobci a jeho rodině represivně vystupovat. Matka žalobce neměla problém se svou novinářskou aktivitou, ale s konkrétním incidentem, kdy se měla údajně seznámit s citlivým materiálem zaměřeným na osoby spojené s předchozím režimem. V případě změny režimu nebyla vyloučena možnost opakovaně podat žádost o udělení mezinárodní ochrany.
28. Stejně tak je důležité zdůraznit, že samotná délka pobytu na území, integrace do společnosti, studium na území a výkon výdělečné činnosti nemůže naplnit důvody hodné zvláštního zřetele, neboť z těchto neplyne výjimečnost konkrétní životní situace žalobce. Pokud by bylo možné zohlednit pouze délku pobytu na území, dikce § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců by se s ohledem na dikci § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců stala de facto nadbytečnou.
29. Za výjimečnou nebyla shledána ani situace rodičů žalobce. Jeho otec byl uznán invalidním v I. stupni, invalidní důchod mu ale nebyl přiznán pro nesplnění zákonných podmínek. Matka žalobce je onkologickou pacientkou. V řízení ale nebylo zjištěno, že by oba rodiče byly na žalobci závislí (k tomu v podrobnostech srov. 4. odstavec na straně 8 žalobou napadeného rozhodnutí a 1. odstavec na straně 9 žalobou napadeného rozhodnutí).
30. Krajský soud u jednání provedl dokazování listinami, ze kterých plynulo, že matku žalobce odmítly v zemi původu 3 pojišťovny životně pojistit. Taková situace by však nebyla výjimečná ani v tuzemských podmínkách, neboť při zjištěné diagnóze (v tomto případě nadto onkologické) je životní pojištění takové osoby buďto vyloučeno zcela (dojde k odmítnutí ze strany pojišťovny pojistnou smlouvu – která je ryze soukromoprávního charakteru - uzavřít), či jsou stanoveny velmi vysoké platby životního pojištění. Takový pojištěnec je totiž již z pohledu pojistitele „rizikovou osobou“. Nadto z poslední z listin, které byly čteny k důkazu, vyplynulo, že zdravotní péče matce žalobce v zemi původu poskytnuta bude a to bezplatně (zpráva Ministerstva zdravotnictví Arménské republiky).
31. Jiným důvodem hodným zvláštního zřetele není rovněž případné vyvázání se z povinností vůči státu, kterým je občanem. To platí i pro absolvování povinné vojenské služby – k uvedenému krajský osud odkazuje na velmi podrobnou argumentaci žalované

na straně č. 9 žalobou napadeného rozhodnutí. V neposlední řadě je problematika vojenské služby v Arménii a její dopady řešena např. v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 3. 2023, č. j. 4 A 21/2022 – 36, či v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2016, č. j. 2 Azs 135/2016 – 34. Z uvedených rozhodnutí soudů žalovaná mimo jiné rovněž vycházela.

32. Krajský soud proto nesouhlasí s námitkou žalobce, že by se žalovaná jím uvedenými důvody nezabývala dostatečně, či zabývala pouze stručně a izolovaně. Nelze mít za to, že by žalovaná tvrzení a důkazy předložené žalobcem nezhodnotila komplexně – již ze samotné podstaty žalobcem uplatňovaných důvodů je zřejmá provázanost. Avšak jediné tím, že se žalovaná zabývala každým důvodem samostatně, dosáhla toho, že každou z uváděných okolností posoudila s dostatečnou pečlivostí tak, aby mohla uvážít, jaké míry závažnosti žalobcem uváděné důvody dosahují.
33. Zcela dostatečným a správným způsobem se pak správní orgány obou stupňů vypořádaly s otázkou aplikace ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců, tedy zda jejich rozhodnutí nejsou způsobila zasáhnout nepřiměřeným způsobem do rodinného a soukromého života žalobce. Krajský soud v tomto směru odkazuje zejména na stranu 10 a 11 žalovaného rozhodnutí, neboť se závěry tam obsaženými se soud plně ztotožňuje. Nic na nich pak nemohou změnit skutečnosti uváděné žalobcem v žalobě, tedy neexistence alternativního řešení jeho pobytové situace a důvody týkající se jeho rodinných vztahů. Žalované rozhodnutí, kterým došlo k zamítnutí žádosti o udělení pobytového oprávnění, nevede bezprostředně k nutnosti opustit území České republiky. Rozhodnutí o neudělení pobytového oprávnění vede sice k povinnosti žalobce opustit území České republiky, ze strany státu však dochází k donucení opustit území až v důsledku vydání rozhodnutí o udělení správního vyhoštění. Až tento finální akt – tedy rozhodnutí bezprostředně vedoucí k nucenému opuštění země – je skutečně reálně způsobilý zasáhnout některé kategorie základních práv. Samotné neudělení pobytového oprávnění tento důsledek nemá (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 23/11). Ohledně rodinné situace žalobce soud uvádí, že ačkoli se rodiče žalobce potýkají s nepříznivým zdravotním stavem a zřejmě budou odkázáni na pomoc žalobce a jeho bratra, nic nebrání žalobci svou rodinu podporovat (například finančně) ze země původu, když žalobce je svobodný, bezdětný a není tak stár, aby se v zemi svého původu nebyl schopen adaptovat a začít tam pracovat.
34. Pakliže žalobce namítá, že žalované rozhodnutí je pro vytýkané vady nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, má soud za to, že se jedná o argument lichý. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž jsou opírány rozhodovací důvody. Za takové vady by bylo možno považovat případy, kdy by žalovaná opřela rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny. V kontextu předcházejících bodů odůvodnění tohoto rozsudku je zřejmé, že prostor pro takový závěr zde není.
35. Krajský soud tak nemohl dát žádné žalobní námitce za pravdu a nezbylo mu, než žalobu, jako nedůvodnou ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s., zamítnout.

V. Náklady řízení

36. Výrok II. a III. o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná náhradu nákladů nenárokovala a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by jí v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.
37. Výrokem IV. rozsudku bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení, a to v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. Osoby zúčastněné na řízení nadto náhradu nákladů řízení nenárokovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Pokud kasační stížnost proti tomuto rozsudku nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele, Nejvyšší správní soud ji odmítne pro nepřijatelnost.

V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Hradec Králové 23. dubna 2024

JUDr. Martina Küchlerová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně